

hans Foredrag først; dersom derfor den ærede Formand tillader det, og den nævnte ærede Rigsdagsmand Intet har derimod, ønskede jeg gjerne, at han først fik Ordet.

Formanden: Frasælber den ærede Rigsdagsmand Ordet?

C. C. Møller: Ja, for Diebliffet.

Formanden: Rigsdagsmanden for Thisted Amts 2den Valgkreds har Ordet.

C. A. S. Hansen: Det forekommer mig, at de ærede Medlemmer, der have udtalt sig med Hensyn til Amtets Deeltagelse i Udgiften, kun have opholdt sig ved Sagens finantistiske Side, der efter min Formening er den mindst vigtige; thi for Amternes Bedkommende er det ikke noget stort finantistelt Spørgsmaal, hvorom der her er Tale; det vil dreie sig om nogle hundrede Rdlr. om Aaret for hvert Amt, og det kan altsaa ikke have nogen særlig Betydning. Udvalget har imidlertid ogsaa i sin Betænkning berørt den Omstændighed, at vedkommende Mand, der blev ansat som Overbestyrer, i sin Function vilde komme i en skæv Stilling til Amtet, og det anseer jeg for meget vigtigt at forebygge. Uagtet jeg for mit personlige Bedkommende er fuldkommen overbevist om, at dette Foretagende vil lykkes, da jeg har seet et meget vellykket Forsøg, troer jeg dog, efter hvad jeg har erfaret, at kunne sige, at der hverken hos Befolkningen i Almindelighed eller hos Amtsrådene i Særdeleshed er nogen stor Tillid dertil (So! So!). Nei; nogen almindelig Overbeviisning hos Amtsrådernes Medlemmer troer jeg ikke, der er, og jeg kunde anføre et meget talende Beviis herfor, men det ligger udenfor, hvad jeg for Diebliffet agter at anføre. Da jeg altsaa ikke antager, at der er en saadan Tro tilstede, mener jeg, at Følgen deraf vil være, at der ikke vil være stor Tilbøielighed til at gaar kraftigt frem med dette Arbejde; man vil holde tilbage saameget som muligt, man vil søge at gjøre den Udgift, der skal gøres, saa lille som mulig, og der ved lægge en meget væsentlig Hindring i veien

for den af Regjeringen ansatte Mand, om hvem man maa forudsætte, at han med levende Interesse vil omfatte Sagen. Paa samme Tid, som man vil have, at Amtet kun skal udrede $\frac{2}{10}$ af Summen, giver man det samme Magt som Staten, ja, endog en større; thi det er ganske vist, at Amtsrådet i Reglen vil faa en overveidende Indflydelse paa den Plan, som Overbestyreren skal lægge i Forbindelse med Amtsrådet (Tilførsning: Det skal Amtsrådet ogsaa have!). Ja, hvorfor skal det det, naar det kun er impliceret i Sagen med $\frac{2}{10}$? For mig stiller Sagen sig altsaa saaledes: Vil man en kraftig Fremgang med dette Foretagende, saa skal man holde Amtsrådene ude fra Deeltagelse; vil man derimod kun en langsom Fremgang, saa kan man tage dem med. Det er saaledes ikke saameget for Amternes Skyld som for Sagens, at jeg anseer det for at være af stor Betydning, at Amtene ikke komme til at deeltage i disse Udgifter. En æret Taler gif endog saavidt, at han sagde, at man her forsøgte at læsse alle Udgifter ved Klitvæsenet over paa Staten, men det er jo slet ikke Tilfældet; thi her er jo kun Tale om Udgifter til den lille Plet, man beplanter, hvorimod Forholdet med Hensyn til hele den øvrige store Klitstrækning bliver usorændret saaledes, som det efter den nuværende Lovgivning er. Hvad angaaer det Spørgsmaal, som ogsaa har været under Omtale, om man, saaledes som Regjeringsudkastet gaaer ud paa, skulde beholde Lodsierne blandt dem, der i sin Tid skulle have Udbytte, da troer jeg, at dette vilde medføre megen Besværighed, i Særdeleshed af den Grund, at Lodsierne ikke engang selv kunne paavise deres Eiendom; naar de desuden slet ikke have nogen Deel i Beføstningerne, hvorfor skulle de saa have Deel i Udbyttet? Hvad angaaer den foreslaaede Udvidelse af Regjeringsforslaget, at Klitterne foruden at benyttes til Højbjergning ogsaa maatte benyttes til Græsning, da er det jo ganske vist, at man, naar man kun seer hen til Træplantningen, ikke kan ansee denne Udvidelse hensigtsmæssig; men foruden at betænke, at hvad Udvalget har foreslaaet, vel er en Udvidelse af Regjeringsforslaget, men dog en Indskrænkning i den Ret,